

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010271
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518010271.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaných P. A. a L. B., pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaný a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.2.2019 v Trnave, prejednal sťažnosť obžalovaného L. B. proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 13.2.2019 sp. zn. 16T/79/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného L. B. nar.X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:

I. Podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku sa žiadosť obžalovaného L. B. o prepustenie z väzby na slobodu zamietá.

II. Podľa § 80 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku sa žiadosť obžalovaného L. B. o nahradenie väzby jeho písomným sľubom zamietá.

III. Podľa § 80 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa žiadosť obžalovaného L. B. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 715 - 721 spisu. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že formálne podmienky väzby (vydanie uznesenia o vznesení obvinenia a jeho oznámenie obvinenému) boli preskúmané už pri predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obvineného a na ich existencii sa nič nezmenilo. Rozhodnutie o predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť 18.12.2018, novú žiadosť obžalovaný podal 13.02.2019, preto súd jeho žiadosť bezodkladne prejednal a následne o nej rozhodol.

K materiálnej stránke, ktorá vyžaduje existenciu kvalifikovaného podozrenia zo spáchania skutku a existenciu niektorého z dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 Trestného poriadku a napokon pri dlhšie trvajúcej väzbe je potrebné, aby orgány činné v trestnom konaní ako aj súd konali s osobitnou starostlivosťou a urýchlením. V súvislosti s aktuálnym štádiom trestného konania /po podaní obžaloby/ je potrebné uviesť, že obsah pripojeného vyšetrovacieho spisu podporuje skutočnosti tvrdené v obžalobe a to v rozsahu nevyhnutnom nielen na konštatáciu dôvodnosti trestného stíhania oboch obvinených, ale aj materiálnych dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku. Záver o dôvodnosti trestného stíhania oboch obžalovaných vyplýva z doposiaľ zadovážených dôkazov, ktoré boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, sú teda procesne použiteľné a pri rozhodovaní o väzbe na ne možno prihliadať.

Doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo obžalovanému vznesené obvinenie a následne na neho podaná obžaloba, spáchané boli. Tieto skutky formálne vykazujú znaky pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaný a v časti spáchaný

v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a tiež existuje dôvodné podozrenie, že skutky spáchal obžalovaný v spolupáchateľstve.

Zároveň je splnená podmienka, že súd v tejto väzobnej trestnej veci koná plynulo a bez prieťahov, vo veci bol termín hlavného pojednávania 9.1.2019, na ktorom obaja obžalovaní realizovali vyhlásenie o vine, pričom vyhláseniu meritórneho rozhodnutia bránila námietka zaujatosti vznesená voči vec prejednávajúcemu sudcovi zo strany obžalovaného. Ďalší termín hlavného pojednávania bol určený na 13.02.2019, kde vyhláseniu meritórneho rozhodnutia bránila tzv. generálna námietka zaujatosti vznesená spoluobžalovaným P. A..

V rámci hodnotenia existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich dôvod väzby uvedený v § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 15 krát súdne trestaný, predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť. V ostatnom období bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 24T/8/2016 zo dňa 10.02.2016, právoplatným dňa 27.10.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 26.09.2017, sp. zn. 34T/8/2017, právoplatným 02.01.2018, za prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený bol priestupkovo postihnutý 4 krát, z toho 2 krát za priestupky proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona SNR číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a 2 krát za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Pred vzatím do väzby mal krátko uzavretú dohodu o vykonaní práce od 04.12.2017 do 31.12.2017. Iný zdroj trvalých príjmov neudával.

Celkovo vo výkone trestu odňatia slobody podľa vlastných slov strávil doposiaľ viac ako 15 rokov.

Z prezentovaného okresný súd vyvodil záver, že opakovaným páchaním majetkovej trestnej činnosti si obžalovaný zadovažuje prostriedky na svoje živobytie. Je preto možné dôvodne predpokladať, že v prípade prepustenia z výkonu väzby hrozí reálna, teda konkrétnymi skutočnosťami podložená obava, že by pokračoval v páchaní trestnej činnosti, čím sú u neho dané dôvody väzby podľa ustanovenia § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku. Táto obava je podporená tým, že ani predchádzajúce odsúdenia a ani predchádzajúce postihnutia za priestupky proti majetku, ktorých sa dopustil, nemali na neho prevýchovný resp. odstrašujúci účinok. V tejto fáze konania niet dôvodu sa domnievať, že by toto súdne konanie takýto (odstrašujúci) účinok malo. Táto obava je podporená aj aktuálnym spôsobom života obžalovaného, ktorý nemá pravidelný a trvalý zdroj príjmov a je nemajetný, a dosiaľ opak nepreukázal. Skutočnosť, že pred vzatím do väzby mal pracovať na dohodu a to len v mesiaci december, nemení nič na jeho predchádzajúcom spôsobe života teda, že páchaním trestnej činnosti si zabezpečoval finančné prostriedky na pokrytie svojich nákladov. Samotná skutočnosť, že má zabezpečenú prácu, prípadne, že si prácu hľadá, obavu z pokračovania trestnej činnosti neznižuje. Rovnako je bez významu pri rozhodovaní o väzbe tá skutočnosť, že v rodine obžalovaného údajne nastala výrazná zmena pomerov. Nejde o takú okolnosť, ktorú by mal súd zohľadniť pri rozhodovaní o väzbe, zvlášť v situácií, kedy toto tvrdenie nie je ničím objektivizované.

Vo vzťahu k tzv. preventívnej väzbe obžalovaného prvostupňový súd dodal, že v rovnakom rozsahu boli dôvody väzby konštatované v ostatnom rozhodnutí o jeho väzbe, pričom od tohto rozhodnutia (vyhláseného 18.12.2018) nenastala žiadna taká okolnosť, ktorá by odôvodňovala zmenu materiálnych dôvodov väzby, či zásadne oslabovala dôvodnosť podozrenia ako bolo vyššie uvedené. Ani v aktuálnom štádiu konania sa preto z pohľadu prvostupňového súdu na dôvodnosti tzv. preventívnej väzby u obžalovaného nič podstatné v jeho prospech nezmenilo.

Čo sa týka bodov II. a III. výroku, prvostupňový súd preskúmal možnosť alternovať väzobné stíhanie obžalovaného či už písomným sľubom alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka a dospel k záveru, že v tomto štádiu konania nie sú pre alternovanie jeho väzobného stíhania splnené zákonné podmienky, nakoľko podľa názoru prvostupňového súdu by nebolo možné nateraz u obžalovaného týmito inštitútmi či už osve, alebo v ich vzájomnej kombinácii, účinne eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti a to ani pri uložení primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku, ktorých uloženie by sám akceptoval, ako už skôr verbalizoval. U obžalovaného ide o osobu, na ktorú ani predchádzajúce odsúdenia, ani predchádzajúce priestupkové postihnutia nemali evidentne žiaden prevýchovný účinok. U takejto osoby nie je záruka, že by uložené povinnosti a obmedzenia v rámci probačného dohľadu akceptovala. Rovnako písomný sľub takejto osoby sa javí ako nedostatočný pre nahradenie väzby.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení uznesenia, zahlásil do zápisnice o výsluchu sťažnosť obžalovaný (č. I. 714), ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil podaním dňa 19.2.2019 (č. I. 750).

V odôvodnení sťažnosti obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že naďalej nesúhlasí s tým, že by u neho v súčasnej dobe existoval ktorýkoľvek z dôvodov väzby a má za to, že dôvody väzby neexistujú a teda ani netrvajú v takom rozsahu, že by nebolo možné väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka a prijatím písomného sľubu obžalovaného. Má za to, že s ohľadom na primeranosť a zdržanlivosť nie je nevyhnutné, aby pre dosiahnutie účelu trestného konania bol obžalovaný naďalej vo väzbe. Súd v predmetnej veci nedostatočne zvážil, skutočnosť, že došlo k výrazným nezvratným rodinným problémom obžalovaného z dôvodu úmrtia jeho otca, na základe čoho je matka obžalovaného odkázaná na pomoc obžalovaným, taktiež súd nedostatočne zvážil dĺžku už vykonanej väzby ako aj možnosť na započítanie prechádzajúcej väzby obžalovaného v trvaní 6 mesiacov, ktorú väzbu obžalovaný vykonal na základe trestného konania vedeného Okresnou prokuratúrou Bratislava III, spis. zn.: 3Pv 1/15/1103-66.

Opätovne uvádza, že v prípade prepustenia na slobodu má zabezpečenú prácu, a teda aj trvalý zdroj príjmov, pričom zároveň uvádza, že je potrebné zabezpečiť starostlivosť o jeho matku z dôvodu smrti otca, u ktorej bude bývať a má u nej vytvorené dostatočné zázemie a zabezpečené základné životné potreby. Je evidentné, že v súčasnej dobe je jeho matka odkázaná na jeho pomoc, čo len posilňuje jeho odhodlanie viesť riadny život a postarať sa ňu. Má za to, že nie je možné porovnávať predchádzajúce životné obdobia obžalovaného so súčasným, keďže aktuálna rodinná situácia obžalovaného je veľmi ťažká. Taktiež je nutné zohľadniť, že obžalovaný je vo väzbe už 10 mesiacov, čo je dostatočne dlhá doba na jeho prevýchovu s ohľadom na dané skutočnosti. Obžalovaný chce pracovať a svoj predchádzajúci život zmeniť.

Taktiež má za to, že je potrebné zohľadniť vyššie uvádzanú skutočnosť, a to že trestné konanie voči jeho osobe vedené Okresnou prokuratúrou Bratislava III, sp. zn.: 3Pv 1/15/110-66 bolo zastavené, pričom v predmetnej trestnej veci vykonal väzbu v trvaní 6 mesiacov, a túto vykonanú väzbu bude potrebné započítať do trestu, ktorý mu bude uložený v tomto trestnom konaní.

Má za to, že väzba je neprimeraným zásahom do jeho základných práva a slobôd, pričom väzbu je možné nahradiť prijatím jeho písomného sľubu alebo probačným a mediačným dohľadom, prípadne inými súdom uloženými obmedzeniami a opatreniami, povinnosťami alebo monitorovacím zariadením. Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že

- prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal dňa 01.10.2018 pod sp. zn. Pv 711/17/2204 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na obvinených P. A. a L. B. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonaný a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 12.12.2017 v čase asi o 03:00 hodine v K., na ulici X. číslo XXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne preliezli 166 cm vysoké oplotenie areálu pneuservisu spoločnosti X. následne prešli k neuzamknutému plechovému skladu modrej farby, z ktorého odcudzili jeden kus štartéra k vozidlu Iveco Daily zn. Bosch číslo X XXX XXX XXX, následne prešli k druhému plechovému skladu, na ktorom silou prekonalí uzatvorenie a z tohto odcudzili osem kusov zliatinových diskov zn. Borbet a ďalšej nezistenej značky, pričom všetky odcudzené veci premiestnili a uložili vedľa vstupnej brány, potom nezisteným spôsobom vytvorili diery do drôteného oplotenia susedného pozemku o výške 171 cm, kde sa nachádza pneuservis spoločnosti F. kam vnikli s úmyslom odcužiť ďalšie nezistené veci, na odstavenom prívesnom vozíku odstránili plachtu, pričom následne boli na mieste vyrušení a následne aj zadržaní hliadkou polície, čím spôsobili spoločnosti poškodenej X. - X. IČO 32 845 201, so sídlom V. škodu krádežou vo výške 227,16 Eur.

- uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.12.2017 sp. zn. 7T/17/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 04.01.2018 sp. zn. 5Tpo/2/2018 z dôvodov § 71 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku bol obvinený B. vzatý do väzby, s tým, že väzba sa mu započíta od 12.12.2017 o 04.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Zároveň väzba obvineného nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

- prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany vydal dňa 12.02.2018 príkaz na prepustenie obvineného z väzby s tým, že bude súčasne a bezodkladne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný po vykonaní trestu odňatia slobody následne bol vzatý do väzby a to uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany zo dňa 25.05.2018 sp. zn. 21Tp/8/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 3Tpo/44/2018 z dôvodov podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že väzba mu začala plynúť 11.06.2018 a bude ju vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

- na výsluchu konanom 19.10.2018 Okresný súd Piešťany rozhodol o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku a zároveň strany upovedomil s poukazom na ustanovenie § 244 odsek 2 Trestného poriadku, že skutok bude ďalej u oboch obvinených právne kvalifikovaný ako pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v časti dokonanej a v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

- o väzbe obžalovaného rozhodoval samosudca Okresného súdu Piešťany uznesením z 28. novembra 2018, sp. zn. 16T/79/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 28. novembra 2018, sp. zn. 3Tos/217/2018, ktorými bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá a jeho väzba nebola nahradená ani peňažnou zárukou, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

- dňa 13.02.2019 bolo prvostupňovému súdu doručené pred začatím hlavného pojednávania písomné podanie obžalovaného označené ako „žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu“. V žiadosti uviedol, že sa mu zmenili rodinné pomery, lebo mu XX.XX.XXXX zomrel otec a matka ostala na všetko sama. Chce jej pomáhať. Má prisľúbenú prácu. Zároveň ponúkol súdu písomný sľub, v ktorom uviedol, že dodrží všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu súd uloží, dostaví sa na všetky hlavné pojednávania, bude si preberať písomnosti súdu a bude viesť usporiadaný rodinný život s tým, že sa už nikdy viac žiadnej trestnej činnosti nedopustí. Po prepustení by sa zdržiaval na adrese trvalého pobytu u matky.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, keď po podaní žiadosti obžalovaného určil termín výsluchu, vypočul obžalovaného a zákonne rozhodol.

Sťažnostný súd konštatuje, že okresný súd vyhodnotil všetky relevantné skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie či dôvody väzby obžalovaného pretrvávajú alebo nie a či je účel väzby možné nahradiť písomným sľubom, prípadne dohľadom probačného a mediačného úradníka. S hodnotením súdu prvého stupňa, ako je toto uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia sa sťažnostný súd v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na toto hodnotenie poukazuje.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku dostatočne a presvedčivo odôvodnil na základe akých právnych úvah dospel k záveru, že tieto dôvody väzby obžalovaného pretrvávajú a na základe akých právnych úvah nie je možné tieto dôvody väzby nahradiť písomným sľubom, prípadne dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Aj sťažnostný súd je naďalej toho názoru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný, 4-krát priestupkovo prejednaný, niet pochýb o tom, že u neho je prítomná dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 71 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku. Z prezentovaného možno teda vyvodiť záver, že obžalovaný opakovane pácha trestnú činnosť majetkového charakteru, aby si zadovážil finančné prostriedky na živobytie.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu neboli ani v tomto štádiu konania splnené podmienky na to, aby účel väzby mohol byť nahradený ktorýmkoľvek alternatívnym inštitútom tak, ako to má na mysli ustanovenie § 81 odsek 1 Trestného poriadku a to s poukazom na skutočnosti, ktoré odôvodňujú preventívnu väzbu u obžalovaného, nakoľko ani jeden z alternatívnych inštitútov podľa § 80 odsek 1 Trestného poriadku by nedokázal eliminovať obavu z pokračovania v trestnej činnosti zo strany obžalovaného. V danom prípade sťažnostný súd rovnako ako okresný súd naďalej poukazuje na osobu obžalovaného, ktorý bol 15-krát súdne trestaný a 4-krát priestupkovo prejednaný ako aj na tú skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia nemali svoj prevýchovný účel resp. nesplnili svoj účel nepodmienečné tresty.

K sťažnostným námietkam obžalovaného, že prvostupňový súd nedostatočne zväžil jeho argumentáciu vo vzťahu k tomu, že došlo k výrazným nezvratným rodinným problémom obžalovaného z dôvodu úmrtia otca obžalovaného, na základe čoho je matka obžalovaného odkázaná na pomoc obžalovaným, čo len posilňuje jeho odhodlanie viesť riadny život a postarať sa ňu, pričom má za to, že nie je možné porovnávať predchádzajúce životné obdobia obžalovaného so súčasným, keďže aktuálna rodinná situácia obžalovaného je veľmi ťažká, sťažnostný súd uvádza, že uvedená skutočnosť nielenže nezoslabuje dôvody väzby tak ako boli doposiaľ ustálené, ale naopak ešte zvyšuje riziko správania sa

obžalovaného po prepustení z väzby na slobodu, keď nastojuje otázku, ako by sa obžalovaný správal pri zabezpečovaní si príjmu v čase, keď by mal vyživiť už nie len seba, ale aj svoju matku (tak ako to tvrdí vo svojej sťažnosti), keď v čase, keď mal finančne zabezpečiť iba seba, neváhal opakovane páchať majetkovú trestnú činnosť.

Vo vzťahu k obžalovaným uvádzanému, že je nutné zohľadniť, že obžalovaný je vo väzbe už 10 mesiacov, čo je dostatočne dlhá doba na jeho prevýchovu s ohľadom na dané skutočnosti, poukazuje sťažnostný súd na tú skutočnosť, že trestná minulosť obžalovaného nijak nenasvedčuje tomu, že by 10 mesiacov vo väzbe malo byť dostatočne dlhou dobou (a to aj s ohľadom na zmenenú rodinnú situáciu) na jeho prevýchovu, keď doposiaľ neboli dostatočným na jeho prevýchovu ani opakované výkony trestu odňatia slobody (vo výkone trestu odňatia slobody podľa vlastných slov strávil doposiaľ viac ako 15 rokov).

K argumentu obžalovaného, že zamietnutím prepustenia z väzby obžalovaného prišlo i k nedostatočnému zväženiu dĺžky už vykonanej väzby ako aj možnosti na započítanie prechádzajúcej väzby obžalovaného v trvaní 6 mesiacov, ktorú väzbu obžalovaný vykonal na základe trestného konania vedeného Okresnou prokuratúrou Bratislava III, spis. zn.: 3Pv 1/15/1103-66, sťažnostný súd uvádza, že obžalovaný bol u ním uvádzanej skoršej väzbe v inej veci a táto vec nemá žiaden súvis s prejednávanou trestnou vecou a dĺžka tam vykonanej väzby nemá žiaden vplyv na dĺžku väzby v prejednávanej veci. Nakoľko krajský súd nezistil dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného v zmysle § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.